

Aparat telefoniczny CB-35

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:

1935 - 1939

Miejsce powstania:

Warszawa, Polska

DANE TECHNICZNE

Wymiary:

wys.: 170 mm, sze.: 260 mm, dł.: 125 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i

Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane

obektu: domena publiczna. Opis

kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL

(Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne -

Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 691/VIII/31

SŁOWA KLUCZOWE

dźwięk, elektrotechnika, komunikacja,

łączność, międzywojnie, poczta, praca

biurowa, prąd, przemysł, telefon,

telekomunikacja, urządzenia biurowe

Historia telefonu CB-35 wiąże się z procesem telefonizacji II Rzeczypospolitej (1918-1939). Szacuje się że pod koniec I wojny światowej w Warszawie było zaledwie dwa tysiące pięćset abonentów telefonicznych, wystarczyły jednak cztery lata żeby ich liczba wzrosła do trzydziestu jeden tysięcy. Przystępny cenowo abonament (od dziesięciu do dwunastu złotych miesięcznie) generował popyt, który starały się zaspokoić przedsiębiorstwa prywatne i państwowe. Oprócz oczywistego zapotrzebowania na aparaty telefoniczne, trzeba było wyremontować i rozbudować infrastrukturę telefoniczną (w tym okresie dotyczyło to głównie ośrodków miejskich). Polski państwowy przemysł telekomunikacyjny w latach 20. XX wieku był reprezentowany przez dwa przedsiębiorstwa: Państwową Wytwórnię Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych (PWATT) oraz Państwową Wytwórnię Łączności (PWŁ). Jako że obydwie zakłady działały w obszarze produkcji tele- i radiotechnicznej, a ich siedziby znajdowały się w Warszawie, na początku lat 30. zdecydowano o fuzji przedsiębiorstw. Tak powstały Państwowe Zakłady Tele- i Radiotechniczne (PZT). Ich siedziba znajdowała się przy ulicy Grochowskiej 26/34, a dyrektorem naczelnym był inż. Tadeusz Graff. Do wybuchu II wojny światowej zakłady zatrudniały około trzy tysiące sześćset pracowników, praca odbywała się w trybie trzymianowym, zapewniając realizację zamówień zarówno odbiorców cywilnych, jak i wojskowych. CB-35 to aparat telefoniczny centralnej baterii produkowany w PZT od 1935 roku do pierwszych lat po II wojnie światowej. Był to pierwszy polski telefon z bakelitową słuchawką oraz z przyciskiem widetek położonym centralnie, uruchamianym przez zdjęcie słuchawki. Jego obudowa jest stalowa lakierowana, na tarczy numerowej znajduje się wybity emblemat PZT. Telefon ten prezentuje wzornictwo typowe dla aparatów z lat 30. XX wieku. Opracował: Szymon Czyżyk